

Arrest

nr. 248 319 van 28 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X
 3. X
 4. X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 4 juni 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat G. GASPART, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen België zijn binnengekomen op 2 april 2019 samen met de minderjarige zoon X. van verzoeker en eerste verzoekster, dienden op 12 april 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 29 april 2020 nam de commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden verzoekers bij aangetekende brief van 30 april 2020 ter kennis gebracht.

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van verzoeker, B.M.C.E., luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 12/04/2019

Overdracht CGVS: 12/07/2019

Op 18 oktober 2019 had u van 9u00 tot 12u40 een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk Spaans. Uw advocaat, meester Smekens loco meester Gaspard, was aanwezig van 9u12 tot aan het einde van het persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een staatsburger van El Salvador. U bent op 16 maart 1987 geboren in San Salvador. In 2011 huwde u met R.D.B.K.A. (CGVS (...); O.V. (...)). Samen hebben jullie een zoon van zeven jaar, B.R.A.E. (O.V. (...)).

Sinds 2016 woonde u met uw echtgenote en uw zoon in Soyapango. Uw moeder, M.D.V.I.D.R. (CGVS (...); O.V. (...)) woonde met uw broer B.M.J.S. (CGVS (...); O.V. (...)) en uw zus V.M.I.S. (CGVS (...); O.V. (...)) elders in Soyapango.

De problemen voor uw familie begonnen wanneer de bende 18 in juli 2018 aan uw zus, die verpleegster was, vroeg verzorgingsmateriaal te geven. Uw zus weigerde materiaal te stelen uit het ziekenhuis waar ze werkte, waarna ze werd bedreigd. Onder druk schafte ze tot drie keer toe van haar eigen geld materiaal aan voor de bendeleden. Eind juli werd uw zus één keer verplicht om een gewond bendelid te verzorgen. Uw zus weigerde omdat ze niet het geschikte materiaal ter beschikking had. Daarna bleef de bende haar om gunsten vragen.

In de eerste week van augustus 2018 kwam uw moeder uw zoon ophalen in uw huis, toen ze schoten hoorde. Toen het weer stil was, zag ze voor het huis een dood bendelid liggen. De politie raadde haar aan te vertrekken. Daarop nam ze uw zoon mee naar haar huis.

Uw broer B.M.J.S. werd op 29 september 2018 voor het eerst benaderd. Bendeleden van 18 eisten dat hij daags nadien samen met hen zou voetballen. De volgende dag kwamen drie bendeleden naar het huis van B.M.J.S. om hem te verplichten mee te voetballen. Na het voetballen werd hij verplicht een bendelid naar een andere wijk te vervoeren. Enkele dagen later moest hij opnieuw een bendelid vervoeren. Hij werd daartoe verplicht met een pistool. Uit vrees dat hij vaker bendeleden zou moeten vervoeren en dus als bendelid aanzien zou worden, verkocht uw broer zijn wagen enkele dagen later. Twee dagen later werd hij via Whatsapp bedreigd.

Op 8 oktober 2018 kwamen drie gewapende bendeleden van 18 naar het huis van uw moeder. Ze eisten dat uw broer de opbrengst van de verkoop van zijn wagen aan hen gaf. Uw broer gaf hen zo'n duizend euro. Ze zeiden nog dat de hele familie daar binnen de 24 uur moest vertrekken, anders zouden ze vermoord worden. U en uw familie doken onder bij uw oom in Merliot, aan de andere kant van San Salvador.

De dag erna had u het gevoel dat u gevolgd werd naar uw werk. Toen u omstreeks 17 uur terug naar huis wilde vertrekken, werd u door twee bendeleden tegengehouden en van uw motor geslagen. Ze waren gewapend met een vuurwapen, en bedreigden u. Ze zeiden nog dat ze alles van u wisten. Uw motor werd gestolen. Op 10 oktober 2018 nam u ontslag. Vanaf november 2018 ging u als carrossier aan de slag. In die periode hoorde u van uw werkgever dat men meerdere keren naar u gevraagd had. Daarom stopte u begin februari 2019 ook met deze job.

Uw vrouw vertelt voorts dat zij vanaf eind oktober of begin november 2018 dagelijks drie of vier dreigtelefoontjes kreeg op haar werk. Er werd haar gevraagd waar B.M.J.S. was. Daarbij werden bedreigingen geuit aan de hele familie. In de eerste helft van november kwam er twee keer een vrouw die banden onderhield met de bende in de winkel om naar B.M.J.S. te vragen en bedreigingen te uiten.

Hierdoor werd uw vrouw overgeplaatst naar een andere winkel van hetzelfde bedrijf. Ook daar kreeg ze echter dreigtelefoontjes. Dit leidde tot haar ontslag op 28 februari 2019.

Uw zus stelt nog dat ze na de verhuis naar Merliot vier keer gevolgd werd wanneer ze naar de bushalte stapte. Ook merkte ze op dat er iemand dicht achter of naast haar kwam staan wanneer ze boodschappen deed. Op 18 februari 2019 spraken twee mannen uw zus aan bij de bushalte. Ze zeiden haar mee te

komen naar het winkelcentrum tegenover haar werk. Daar eisten ze geld van haar en vroegen ze haar waar B.M.J.S. was. Ze dreigden jullie allemaal te vermoorden als ze niet prijs gaf waar B.M.J.S. zich ophield. Uw zus weigerde iets over B.M.J.S. te zeggen. Daarna nam ze ontslag op haar werk. Uw moeder tenslotte, verklaart dat ze gevolgd werd wanneer ze boodschappen ging doen.

Uw broer B.M.J.S. verliet El Salvador op 15 oktober 2018. De dag erna kwam hij aan in België. Hij diende een verzoek om internationale bescherming in op 6 november 2018. Op 21 maart 2019 werd hem de vluchtelingenstatus toegekend.

Zelf vertrok u op 1 april 2019 uit El Salvador, samen met uw vrouw, uw zoon, uw moeder en uw zus. Jullie reisden legaal met eigen paspoorten via Spanje naar België. Jullie kwamen aan op 2 april 2019 en dienden een verzoek om internationale bescherming in op 12 april 2019.

Na jullie aankomst in België zouden benedeleden nog twee of drie keer aan uw schoonmoeder gevraagd hebben waar jullie waren.

Ter ondersteuning van jullie verzoek om internationale bescherming leggen u en uw echtgenote de volgende documenten neer: uw paspoort, het paspoort van uw echtgenote, het paspoort van uw zoon, uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw echtgenote, jullie huwelijksakte, Vlaamse attesten waaruit blijkt dat u en uw echtgenote slaagden voor de cursus Maatschappelijke Oriëntatie, het diploma en een attest van de universiteit van uw echtgenote, uw diploma's en een document in verband met jullie reis. Uw moeder legde volgende documenten neer ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming: haar paspoort, haar identiteitskaart, haar huwelijksakte, en een afdruk van de Whatsappberichten die uw broer B.M.J.S. ontvangen zou hebben.

Uw zus legde volgende documenten neer ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming: haar paspoort, haar identiteitskaart, haar diploma's, haar loonstrookjes en documenten van de sociale zekerheid, haar (blanco) uittreksel van het strafregister, enkele krantenartikelen, documenten waaruit blijkt dat zij in België een inburgeringscursus volgde, dezelfde afdruk van de Whatsappberichten die uw broer B.M.J.S. ontvangen zou hebben als uw moeder neerlegde, en een document met haar reisgegevens.

Op 27 juli 2019 vertrokken ook uw grootmoeder van moederskant, A.H.T.D.J. (CGVS (...); O.V. (...)), en uw oom A.M.L.E. (CGVS (...); O.V. (...)) en zijn gezin uit El Salvador, omwille van andere problemen. Ze dienden op 1 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw dossier, blijkt dat u geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade aannemelijk hebt gemaakt.

Wat betreft de problemen van uw zus in de zomer van 2018, moet ten eerste worden opgemerkt dat het profiel van uw zus als verpleegster op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u of haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en jullie bleven hierover in gebreke.

Nog moet opgemerkt worden dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto

autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf)). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Uit de verklaringen van uw zus blijkt dat de bende 18 haar meerdere keren om materiaal of om geld vroeg (CGVS (...), p. 7-8). Eén keer werd ze gevraagd een gewond bendelid te verzorgen (CGVS (...), p. 7-8). Er rijzen echter geloofwaardigheidsproblemen bij deze elementen. Zo verklaart uw zus V.M.I.S. dat de bende al zo'n maand lang om gunsten vroeg, alvorens haar te vragen de gewonde te verzorgen (CGVS (...), p. 11), terwijl uw moeder stelde dat de bende uw zus éérs vroeg om de gewonde te verzorgen, en dat de vragen om geld en materiaal pas later kwamen (CGVS (...), p. 10). Wanneer uw zus op deze tegenstrijdigheid gewezen wordt, houdt ze vast aan haar eigen versie van de feiten, zonder evenwel de tegenstrijdigheid uit te klaren. Dat tast de geloofwaardigheid van deze elementen aan.

Wat er ook van zij, dergelijke gevallen van afpersing kaderen, hoe verwerpelijk ook, in de algemene situatie in El Salvador en zijn op zich onvoldoende zwaarwichtig om een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Ook het loutere feit dat men bij deze afpersing in contact komt met criminelen volstaat niet om een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

Ook de keer dat uw zus een gewond bendelid moest verzorgen, volstaat niet om een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Uit haar verklaringen blijkt immers dat zij weigerde het bendelid te helpen, gezien ze niet over het nodige (gespecialiseerde) materiaal beschikte. Hierna bleef de bende haar om gunsten vragen. Uit haar verklaringen blijkt geenszins dat ze werd afgerekend omwille van haar weigering de gewonde te verzorgen (CGVS (...), p. 7-8). Ze mocht gewoon vertrekken (CGVS (...), p. 16). Na deze gebeurtenis bleef ze nog acht maanden in El Salvador wonen (CGVS (...), p. 7).

Wat betreft het vuurgevecht voor uw huis waar een bendelid het slachtoffer van werd, stelt het CGVS vast dat ook hieruit geen nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid. Immers, uit de verklaringen van uw moeder blijkt geen verband tussen deze gebeurtenis en uw familie (CGVS (...), p. 10). Dit incident is dus een – trieste- illustratie van het geweld in El Salvador. Hieronder blijkt echter dat de algemene veiligheidssituatie in El Salvador niet noopt tot de toekenning van internationale bescherming.

Uw verklaring dat uw broer B.M.J.S. mee moest voetballen met de bendeleden van 18, en hen moest vervoeren met zijn wagen, volstaat evenmin om in uw hoofde een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Om te beginnen zijn het verplicht mee voetballen en het verplicht vervoeren van bendeleden onvoldoende zwaarwichtig om aanleiding te geven tot internationale bescherming. Daarenboven hadden deze gebeurtenissen enkel betrekking om B.M.J.S., niet op de rest van de familie (CGVS (...), p. 8-9).

Nog blijkt hieronder dat jullie verklaringen over jullie problemen die gevolgd zouden zijn uit die van B.M.J.S. niet geloofwaardig zijn.

Wat betreft de bedreiging via Whatsapp en de gebeurtenis van 8 oktober 2018, moet eveneens gesteld worden dat deze elementen in hoofdzaak gericht waren op B.M.J.S., zelfs al werden er bij de inval in uw moeders huis bedreigingen geuit naar de hele familie (CGVS (...), p. 8-9). Uw zus legt een afdruk neer van de Whatsappberichten die B.M.J.S. zou ontvangen hebben. Hierover moet opgemerkt dat dergelijke zaken gemakkelijk nagebootst kunnen worden. Uit de afdruk die ze neerlegt kan niet worden afgeleid door wie de Whatsappberichten verstuurd zouden zijn, evenmin wanneer dit gebeurd is, en ook niet wie de ontvanger was. Bijgevolg kan dit document geen steun bieden voor jullie verklaringen over de bedreigingen.

De geloofwaardigheid van jullie verklaringen over de inval in het huis van uw moeder wordt verminderd door tegenstrijdigheden in jullie verklaringen. Zo verklaart uw zus V.M.I.S. dat de bendeleden die het huis binnendringen wapens bij hadden. Ze zouden een pistool in de mond van uw moeder hebben gestoken (CGVS (...), p. 8) en een machete tegen B.M.J.S. hals hebben geduwd (CGVS (...), p. 15). Gevraagd of de machete ook bij anderen werd gebruikt, zegt uw zus dat B.M.J.S. met de machete werd bedreigd, en dat de rest enkel verbaal werd bedreigd (CGVS (...), p. 16). Nochtans beweert uw moeder dat de bendeleden niet alleen een pistool in haar mond hebben gestoken, maar ook de machete tegen haar keel hebben geduwd (CGVS (...), p. 11). Geconfronteerd met uw moeders verklaring over het gebruik van de machete, ontkent uw zus dat uw moeder met de machete bedreigd werd (CGVS (...), p. 16). Gezien dit incident één van de kernelementen van jullie asielaanvraag uitmaakt, mag redelijkerwijze verwacht worden dat jullie verklaringen hierover eensluidend zouden zijn. Dat dit niet het geval is zet de geloofwaardigheid van jullie verklaringen op losse schroeven.

Wat er ook van zij, zelfs al kan er geloof gehecht worden aan jullie verklaringen over de Whatsappberichten en over de gebeurtenissen van 8 oktober 2018, dan nog kan hieruit geen nood aan internationale bescherming in uwen hoofde worden afgeleid. Immers, na 8 oktober 2018 bleef u nog bijna zes maanden in El Salvador wonen (CGVS (...), p. 9 & CGVS (...), p. 7) U en uw vrouw werkten nog in die periode (CGVS (...), p. 14 & CGVS (...)B, p. 8). Ook uw zus werkte nog (CGVS (...), p. 6, p. 9), en uw moeder deed boodschappen (CGVS (...), p. 12). Jullie leefden dus geenszins ondergedoken. Uw (stief)vader woont nog steeds in El Salvador en heeft geen noemenswaardige problemen (CGVS (...), p. 6). Hij zou in El Salvador zijn achtergebleven omdat het te duur was hem ook mee te nemen en omdat zijn moeder hoogbejaard is (CGVS (...), p. 6). Deze elementen wijzen erop dat uw familie na 8 oktober 2018 niet langer problemen met de bende 18 hoefde te vrezen.

Jullie verklaren wel dat jullie in die periode nog problemen kenden met de bende 18, ten gevolge van B.M.J.S. problemen. Er kan echter geen geloof gehecht worden aan jullie verklaringen over de problemen die zich na 8 oktober 2018 zouden hebben voorgedaan.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover wordt aangetast doordat u bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) slechts uw huis in Soyapango opgaf als laatste verblijfsadres (verklaring DVZ (...), punt 10). Ook tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS spreekt u enkel van uw ouderlijk huis in Soyapango, en het huis waar u later met uw vrouw en uw zoon woonde, eveneens in Soyapango. U verklaart over dat laatste huis overigens dat u daar woonde van 2016 tot uw vertrek (CGVS (...), p. 5). Hetzelfde geldt voor uw echtgenote. Zij stelde bij de DVZ dat ze van haar geboorte tot aan haar vertrek op hetzelfde adres in Soyapango woonde (verklaring DVZ (...)B, punt 10), en ook tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS geeft ze enkel dat adres op wanneer haar gevraagd wordt om haar verblijfplaatsen vanaf haar geboorte tot aan haar vertrek op te sommen (CGVS (...)B, p. 4). Pas wanneer u expliciet gevraagd wordt of u daar effectief tot uw vertrek gewoond hebt, vertelt u dat u moest verhuizen naar Merliot omwille van jullie problemen (CGVS (...), p. 5), en ook uw vrouw vermeldt het verblijf bij uw oom pas wanneer expliciet gevraagd wordt naar jullie verblijfplaats vlak voor jullie vertrek (CGVS (...)B, p. 5). Dat jullie dat pas na deze expliciete vraag vertellen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw verhuis.

Ook uw zus V.M.I.S. vermeldt enkel het adres in Soyapango (verklaring DVZ 1915935, punt 10 & CGVS (...), p. 5). Meer nog, gevraagd of zij daar woonde tot aan haar vertrek, bevestigt zij dit (CGVS (...), p. 5), terwijl u beweerde dat ook zij mee zou verhuisd zijn naar uw oom in Merliot (CGVS (...), p. 5). Dat uw zus ook na deze expliciete vraag niet vertelt dat ze elders zou hebben verbleven in de maanden voor jullie vertrek, tast de geloofwaardigheid van jullie verklaringen over deze verhuis eens te meer aan. Pas nadat haar een tweede keer gevraagd wordt of ze tot haar vertrek uit El Salvador op dat adres woonde, herinnert ze zich de verhuis naar uw oom (CGVS (...), p. 5). Hierdoor wordt opnieuw afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van jullie verklaringen over het incident dat de aanleiding zou zijn geweest voor deze verhuis.

Nog blijkt u niet zeker te weten of de bende 18 actief zou zijn in Merliot (CGVS (...), p. 15). Dat u dat niet weet is niet aannemelijk gezien de impact van bendes op het dagelijks leven, gezien uw bewering dat u problemen kende met deze bende, en gezien uw bewering dat u vanaf 8 oktober 2018 tot 1 april 2019, bijna zes maanden dus, in Merliot zou hebben verbleven (CGVS (...), p. 5, p. 9, p. 10, p. 11). Zo wordt opnieuw afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw verhuis, en bijgevolg ook aan de geloofwaardigheid van problemen die aan die verhuis zouden zijn voorafgegaan.

Hoe dan ook, gezien de bende 18 van uw familie zou geëist hebben dat jullie de wijk zouden verlaten binnen de 24 uur, en gezien jullie dat ook deden (CGVS (...), p. 11), is het weinig aannemelijk dat zij zich daarna nog maandenlang zouden bezighouden met het bedreigen van uw familie.

Los daarvan zijn er elementen in uw verklaringen over deze problemen die de geloofwaardigheid ervan aantasten. U verklaart dat u op 9 oktober 2018 het gevoel had dat u gevolgd werd, toen u op weg was naar uw werk. Diezelfde dag zou u door bendeleden van uw motor geslagen zijn en met een wapen bedreigd zijn (CGVS (...), p. 10). U legt evenwel geen overtuigende verklaringen af over deze gebeurtenissen. Zo verklaarde u bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming bij de DVZ dat dit voorval plaatsvond toen u op uw werk aankwam (vragenlijst CGVS (...), vraag 5), terwijl u op het CGVS vertelt dat dit bij het verlaten van uw werk rond 17 uur 's avonds was (CGVS (...), p. 10). Deze tegenstrijdigheid tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan.

Nog verklaart u dat de bendeleden op de vlucht sloegen toen enkele collega's buiten kwamen om u te helpen (vragenlijst CGVS (...), vraag 5 & CGVS (...), p. 10). Het is echter weinig aannemelijk dat deze gewapende bendeleden (CGVS (...), p. 12) zomaar bang zouden worden van enkele omstaanders. Daarnaast is het weinig aannemelijk dat zij ongezien uw motor zouden hebben kunnen meenemen (CGVS (...), p. 10). Deze elementen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover opnieuw.

Bovendien blijkt u niet te weten welke dag van de week 9 oktober 2018, de dag van dit voorval, was (CGVS (...), p. 11). Gelet op de grote impact die dit voorval zou hebben gehad op uw leven – u nam immers ontslag naar aanleiding van dit incident (CGVS (...), p. 7)- kan redelijkerwijze verwacht worden dat u zou weten op welke dag van de week dit zou zijn voorgevallen. Dat u dat niet weet, doet eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Wat er ook van zij, u maakt evenmin aannemelijk dat dit voorval verband zou houden met de problemen van uw broer B.M.J.S. U denkt wel dat de twee personen die u van uw motor sloegen en u bedreigden dezelfde personen waren als diegenen die daags voordien het huis van uw moeder binnenvielen (CGVS (...), p. 13), maar gezien u niet aanwezig was bij de inval in het huis van uw moeder (CGVS (...), p. 8), en gezien u verklaart dat u de gezichten van uw belagers niet kon zien (CGVS (...), p. 10, p. 12), blijkt dit een blote bewering die niet gestoeld is op enige concrete aanwijzing.

U verklaart nog dat de bendeleden op 9 oktober 2018 zeiden dat ze met elk lid van de familie 'hetzelfde' zouden doen (CGVS (...), p. 12). De geloofwaardigheid van deze verklaring wordt al ondermijnd doordat u dit niet vermeldde tijdens uw vrij relaas (CGVS (...), p. 10). Nog blijkt –gezien de algemeenheid van deze opmerking geen verband met uw broer B.M.J.S. of zijn beweerde problemen.

Uw zus daarentegen beweert dan weer dat de mannen die u van uw motor sloegen expliciet naar jullie verhuis en naar B.M.J.S. verwezen (CGVS (...), p. 9). Dat u dat niet zou hebben vermeld, terwijl er u wel bevraagd werd over deze gebeurtenis en terwijl u wel aangaf te denken dat er een verband was tussen B.M.J.S. problemen en de uwe (CGVS (...), p. 12-13), is niet aannemelijk. Deze tegenstrijdigheid doet opnieuw vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Wat er ook van zij, gezien u geen verband aannemelijk maakt tussen uw problemen en die van B.M.J.S., moet de gebeurtenis van 9 oktober 2018 als een geïsoleerd incident worden beschouwd, dat evenwel niet voldoende zwaarwichtig is om beschouwd te worden als daad van vervolging of als ernstige schade. Bijgevolg kan er geen nood aan internationale bescherming uit worden afgeleid. Voorts is uw bewering dat men naar u kwam vragen bij uw laatste werkgever niet aannemelijk. Om te beginnen legt u incoherente verklaringen af over wanneer u uw laatste werk precies gedaan heeft. Eerst zegt u dat u van november 2018 tot begin februari 2019 daar werkte (CGVS (...), p. 10, p. 14), terwijl u later stelt dat u van december 2018 tot begin januari 2019 daar werkte (CGVS (...), p. 13). Deze incoherentie komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet ten goede.

U stelt voorts dat men meerdere keren naar u kwam vragen bij uw laatste werkgever. Toch weet u zelf niet meer op welke dag of in welke week van januari 2019 u hiervan op de hoogte werd gebracht (CGVS (...), p. 14), wat weinig aannemelijk is. U weet evenmin hoe vaak men precies naar u kwam vragen en u hebt dat evenmin gevraagd aan uw werkgever (CGVS (...), p. 14). U hebt evenmin gevraagd aan uw werkgever wat men precies over u gevraagd had (CGVS (...), p. 14). Dit gebrek aan interesse tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan.

Bovendien stelt uw zus dat uw werkgever regelmatig opgebeld werd met vragen over u (CGVS (...), p. 9), terwijl u stelt dat er mensen bij hem naar u kwamen vragen en niet rept over telefoongesprekken (CGVS (...), p. 13-14). Deze tegenstrijdigheid ondermijnt de geloofwaardigheid van jullie verklaringen hierover eens te meer.

Uw vrouw verklaart dat zij vier maanden lang, vanaf eind oktober – begin november 2018 tot eind februari 2019, dagelijks drie of vier keer gebeld werd door bendeleden die haar naar B.M.J.S. vroegen en die de hele familie bedreigden (CGVS (...)B, p. 9). Het komt echter weinig aannemelijk over dat de bende 18 zich in een geval van iemand die niet meer met hen wilde samenwerken en hen niet meer wilde betalen (CGVS (...)B, p. 10) zou bezighouden met een maandenlange vervolgingscampagne van zijn (aangetrouwde) familieleden. Dit zou een zeer inefficiënte en kostbare manier van werken zijn die zeer weinig resultaat zou opleveren. Jullie verklaringen kunnen het CGVS niet overtuigen dat deze bende zich in uw geval wel tot deze manier van reageren zou hebben gekeerd.

Bovendien blijkt dat uw vrouw -ondanks de dreigementen aan jullie familie- aan de bende vertelde dat ze niets wist [over B.M.J.S.], en dat ze dan de verbinding verbrak (CGVS (...)B, p. 9). In het licht van deze informatie is het dan ook niet aannemelijk dat de bende 18 maandenlang drie of vier keer per dag zou bellen met dezelfde vraag in de hoop deze keer wél een antwoord op hun vraag te krijgen. De geloofwaardigheid van jullie verklaringen wordt ondermijnd door deze onaannemelijkheid.

Nog heeft uw echtgenote op de registratie van haar verzoek om internationale bescherming bij de DVZ niets verteld over deze dreigtelefoontjes (vragenlijst CGVS (...)B, vraag 5). Daarop gewezen, stelt ze dat ze niet veel tijd kreeg en dat er haar gezegd werd zich te beperken tot de relevantste gegevens. Daarnaast zou de computer gehaperd hebben en zou de interviewer op papier verder hebben gewerkt (CGVS (...)B, p. 12). De opmerking dat er weinig tijd was en dat enkel de relevantste gegevens vermeld moesten worden, ontslaat uw vrouw echter niet van haar plicht alle relevante gegevens voor haar verzoek om internationale bescherming aan te brengen. Dat ze veelvuldige bedreigingen die ze zelf zou hebben ontvangen niet zou vermelden, terwijl ze wel de tijd vond om onder meer de vertrekdatum van B.M.J.S. aan te geven, houdt geen steek. Zo wordt opnieuw afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van jullie verklaringen over de dreigtelefoontjes.

Ook kan er geen geloof gehecht worden aan de bewering dat uw vrouw ook in de winkel bedreigd werd. Zo stelde ze bij de DVZ dat er bendeleden naar de winkel kwamen waar ze werkte (vragenlijst CGVS (...)B, vraag 5). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS zegt ze echter dat er twee keer een vrouw in normale kledij naar de winkel kwam om naar B.M.J.S. te vragen en haar te bedreigen (CGVS (...)B, p. 11). Erop gewezen dat ze bij de DVZ verklaard had dat er bendeleden naar de winkel kwamen, ontkent uw vrouw dit. Ze beweert dat ze zei dat het gewone mensen waren die naar de winkel kwamen, en dat ze familieleden of kennissen van de bende waren (CGVS (...)B, p. 11). Met dit antwoord klaart uw vrouw de aangehaalde tegenstrijdigheid niet uit. Zo wordt de geloofwaardigheid van deze verklaringen op de helling gezet.

Voorts zijn uw verklaringen strijdig met die van uw echtgenote. U spreekt immers enkel over telefonische bedreigingen aan haar adres (CGVS (...), p. 11, p. 14, p. 15). Expliciet gevraagd of zij ook nog op een andere manier bedreigd werd, antwoordt u ontkennend (CGVS (...), p. 15). Dat u niet op de hoogte zou zijn van de bedreigingen in de winkel, is niet aannemelijk gezien u en uw vrouw samen vertrokken zijn, samen gereisd hebben en samen jullie verzoek om internationale bescherming ingediend hebben. Uw onwetendheid hierover doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie verklaringen over de bedreigingen in de winkel van uw vrouw.

Daarnaast kan er ook uit de verklaringen van uw zus over haar problemen na de verhuis geen nood aan internationale bescherming worden afgeleid. Ze stelt dat ze vier keer gevolgd werd wanneer ze naar de bushalte stapte. Volgens haar verklaringen werd ze gevolgd door dezelfde rode auto als diegene waarmee uw belagers op 9 oktober 2018 zouden hebben gereden (CGVS (...), p. 9). Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan deze gebeurtenis, kan er ook aan de verklaringen van uw zus over haar problemen,

die daarmee verband zouden houden, geen geloof worden gehecht. Nog blijkt uit uw verklaringen over de gebeurtenis van 9 oktober 2018 dat u toen als enige van uw familie daar aanwezig was (CGVS (...), p. 10). U weet wel dat de auto van de bendeleden die u benaderden rood was, maar het merk kent u niet (CGVS (...), p. 13). In dat opzicht kan uw zus onmogelijk weten of de auto die zij gezien zou hebben dezelfde wagen zou zijn. Deze onaannemelijkheid tast de geloofwaardigheid van uw zus' verklaringen over haar problemen verder aan.

Hoe dan ook, uit de verklaringen van uw zus blijkt dat ze meermaals een rode wagen zag rijden wanneer ze naar de bushalte stapte. Er stapte niemand uit. Evenmin blijkt uit haar verklaringen dat ze op die momenten aangesproken werd (CGVS (...), p. 9). Gelet op bovenstaande geloofwaardigheidsproblemen, maakt uw zus niet aannemelijk dat ze geïnterviewd werd. Ze maakt evenmin een verband met uw problemen of die van B.M.J.S. aannemelijk. Het meermaals zien rijden van dezelfde auto is daarnaast onvoldoende zwaarwichtig om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Ook de bewering van uw zus dat er iemand dicht achter of naast haar kwam staan wanneer ze boodschappen deed, zonder dat deze persoon haar benaderde of bedreigde (CGVS (...), p. 9) volstaat niet om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Immers, de louter oncomfortabele fysieke nabijheid van een andere persoon kan bezwaarlijk beschouwd worden als vervolging of als ernstige schade.

Wat betreft de gebeurtenis van 18 februari 2019, wanneer twee mannen uw zus meetroonden naar het winkelcentrum, haar en uw familie bedreigden en naar B.M.J.S. vroegen, stelt het CGVS vast dat ook hieraan geen geloof gehecht kan worden. Hier geldt immers dezelfde opmerking als bij de problemen die uw echtgenote inriep: Het komt niet aannemelijk over dat de bende 18 zich zou bezighouden met een maandenlange vervolgingscampagne van familieleden van B.M.J.S. Dit zou een zeer inefficiënte en kostbare manier van werken zijn die zeer weinig resultaat zou opleveren. Jullie verklaringen kunnen het CGVS niet overtuigen dat deze bende zich in uw geval wel tot deze manier van reageren zou hebben gekeerd. Ook de opmerking van uw zus dat ze ondanks de dreigementen aan jullie familie- weigerde informatie te geven over B.M.J.S. (CGVS (...), p. 9) is niet aannemelijk gezien de reputatie van de bendes in El Salvador en gezien de bedreigingen die de bende 18, volgens uw zus, zou hebben geuit. Dit is des te onaannemelijker gezien B.M.J.S. zich toen al maanden in België bevond (CGVS (...), p. 18), en uw zus dit dus kon vertellen zonder haar broer in gevaar te brengen. De geloofwaardigheid van jullie verklaringen wordt eens te meer ondermijnd door deze onaannemelijkheden.

Wat betreft uw moeders bewering dat ze op de hielen gevolgd werd wanneer ze boodschappen ging doen (CGVS (...), p. 12) moet worden vastgesteld dat de geloofwaardigheidsproblemen bij jullie overige verklaringen ook hierop afstralen. Daarnaast is gevolgd worden onvoldoende zwaarwichtig om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Ook na jullie vertrek zou de bende 18 jullie familie niet met rust hebben gelaten. Uw vrouw stelt dat zij aan haar familie kwamen vragen waar jullie waren (CGVS (...)B, p. 5). Ook aan haar verklaringen hierover kan evenwel geen geloof worden gehecht. Zo verklaart ze aanvankelijk dat de bendeleden aan haar moeder vragen stelden (CGVS (...)B, p. 5). Kort daarna zegt ze evenwel dat haar moeder nooit direct contact had met bendeleden.

Wanneer ter controle nog eens gevraagd wordt of haar moeder ooit direct contact had, blijft ze dit ontkennen (CGVS (...)B, p. 6). Gewezen op de tegenstrijdigheid tussen haar opeenvolgende verklaringen, stelt uw echtgenote simpelweg dat de bendeleden vragen stelden aan haar broer, niet aan haar moeder (CGVS (...)B, p. 6). Met dit antwoord klaart ze de aangehaalde tegenstrijdigheid niet uit. Zo wordt de geloofwaardigheid van haar verklaringen hierover ondermijnd.

Ook over de frequentie van de bezoeken van de bende na jullie vertrek is uw vrouw niet eenduidig. Waar ze eerst stelt dat ze twee of drie keer kwamen (CGVS (...)B, p. 5), zegt ze kort daarna dat het drie of vier keer was (CGVS (...)B, p. 6). Gezien deze bezoeken rechtstreeks verband zouden houden met jullie vertrek (CGVS (...)B, p. 5), mag redelijkerwijze verwacht worden dat uw vrouw hier precieze en eenduidige verklaringen over zou afleggen. Dat ze dat niet kan, tast de geloofwaardigheid van haar verklaringen nogmaals aan.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in

artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants* van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde

misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Het loutere feit dat u een gezinslid bent van een begunstigde van internationale bescherming heeft geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u niet automatisch recht op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan.

Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming.

Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie.

De overige documenten die jullie neerleggen veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Jullie leggen immers voornamelijk documenten neer die betrekking hebben op jullie identiteit, nationaliteit, burgerlijke staat, opleiding, werk en reisweg. Geen van deze elementen staat hier ter discussie.

De artikelen die uw zus neerlegt hebben enkel betrekking op de algemene situatie in El Salvador (CGVS (...), p. 4). Het volstaat evenwel niet om te verwijzen naar een algemene situatie in een land van herkomst om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en jullie bleven hierover in gebreke.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van eerste verzoekster, R.D.B.K.A., luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 12/04/2019
Overdracht CGVS: 12/07/2019*

Op 18 oktober 2019 had u van 13u15 tot 15u55 een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk Spaans. Uw advocaat, meester Smekens loco meester Gaspard, was aanwezig gedurende heel het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een staatsburger van El Salvador. U bent op 29 september 1993 geboren in San Salvador. In 2011 huwde u met B.M.C.E. (CGVS (...); O.V. (...)). Samen hebben jullie een zoon van zeven jaar, B.R.A.E. (O.V. (...)).

U woonde met uw echtgenoot en uw zoon in Soyapango. Uw schoonmoeder, M.D.V.I.D.R. (CGVS (...); O.V. (...)) woonde met uw schoonbroer B.M.J.S. (CGVS (...); O.V. (...)) en uw schoonzus V.M.I.S. (CGVS (...); O.V. (...)) elders in Soyapango.

De problemen voor uw familie begonnen wanneer de bende 18 in juli 2018 aan uw schoonzus, die verpleegster was, vroeg verzorgingsmateriaal te geven. Uw schoonzus weigerde materiaal te stelen uit het ziekenhuis waar ze werkte, waarna ze werd bedreigd. Onder druk schafte ze tot drie keer toe van haar eigen geld materiaal aan voor de bendeleden. Eind juli werd uw schoonzus één keer verplicht om een gewond bendelid te verzorgen. Uw schoonzus weigerde omdat ze niet het geschikte materiaal ter beschikking had. Daarna bleef de bende haar om gunsten vragen.

In de eerste week van augustus 2018 kwam uw schoonmoeder uw zoon ophalen in uw huis, toen ze schoten hoorde. Toen het weer stil was, zag ze voor het huis een dood bendelid liggen. De politie raadde haar aan te vertrekken. Daarop nam ze uw zoon mee naar haar huis.

Uw schoonbroer B.M.J.S. werd op 29 september 2018 voor het eerst benaderd. Bendeleden van 18 eisten dat hij daags nadien samen met hen zou voetballen. De volgende dag kwamen drie bendeleden naar het huis van B.M.J.S. om hem te verplichten mee te voetballen. Na het voetballen werd hij verplicht een bendelid naar een andere wijk te vervoeren. Enkele dagen later moest hij opnieuw een bendelid vervoeren. Hij werd daartoe verplicht met een pistool. Uit vrees dat hij vaker bendeleden zou moeten vervoeren en dus als bendelid aanzien zou worden, verkocht uw schoonbroer zijn wagen enkele dagen later. Twee dagen later werd hij via Whatsapp bedreigd.

Op 8 oktober 2018 kwamen drie gewapende bendeleden van 18 naar het huis van uw schoonmoeder. Ze eisten dat uw schoonbroer de opbrengst van de verkoop van zijn wagen aan hen gaf. Uw schoonbroer gaf hen zo'n duizend euro. Ze zeiden nog dat de hele familie daar binnen de 24 uur moest vertrekken, anders zouden ze vermoord worden. U en uw familie doken onder bij de oom van uw man in Merliot, aan de andere kant van San Salvador.

De dag erna had uw man het gevoel dat hij gevolgd werd naar zijn werk. Toen hij omstreeks 17 uur terug naar huis wilde vertrekken, werd hij door twee bendeleden tegengehouden en van zijn motor geslagen. Ze waren gewapend met een vuurwapen, en bedreigden hem. Ze zeiden nog dat ze alles van hem wisten. Uw mans motor werd gestolen. Op 10 oktober 2018 nam uw man ontslag. Vanaf november 2018 ging uw man als carrossier aan de slag. In die periode hoorde hij van zijn werkgever dat men meerdere keren naar hem gevraagd had. Daarom stopte uw man begin februari 2019 ook met deze job.

U vertelt voorts dat u vanaf eind oktober of begin november 2018 dagelijks drie of vier dreigtelefoontjes kreeg op uw werk. Er werd u gevraagd waar B.M.J.S. was. Daarbij werden bedreigingen geuit aan de hele familie. In de eerste helft van november kwam er twee keer een vrouw die banden onderhield met de bende in de winkel om naar B.M.J.S. te vragen en bedreigingen te uiten.

Hierdoor werd u overgeplaatst naar een andere winkel van hetzelfde bedrijf. Ook daar kreeg u echter dreigtelefoontjes. Dit leidde tot uw ontslag op 28 februari 2019.

Uw schoonzus stelt nog dat ze na de verhuis naar Merliot vier keer gevolgd werd wanneer ze naar de bushalte stapte. Ook merkte ze op dat er iemand dicht achter of naast haar kwam staan wanneer ze boodschappen deed. Op 18 februari 2019 spraken twee mannen uw schoonzus aan bij de bushalte. Ze zeiden haar mee te komen naar het winkelcentrum tegenover haar werk. Daar eisten ze geld van haar en vroegen ze haar waar B.M.J.S. was. Ze dreigden jullie allemaal te vermoorden als ze niet prijs gaf waar B.M.J.S. zich ophield. Uw schoonzus weigerde iets over B.M.J.S. te zeggen. Daarna nam ze ontslag op haar werk.

Uw schoonmoeder tenslotte, verklaart dat ze gevolgd werd wanneer ze boodschappen ging doen.

Uw schoonbroer B.M.J.S. verliet El Salvador op 15 oktober 2018. De dag erna kwam hij aan in België. Hij diende een verzoek om internationale bescherming in op 6 november 2018. Op 21 maart 2019 werd hem de vluchtelingenstatus toegekend.

Zelf vertrok u op 1 april 2019 uit El Salvador, samen met uw man, uw zoon, uw schoonmoeder en uw schoonzus. Jullie reisden legaal met eigen paspoorten via Spanje naar België. Jullie kwamen aan op 2 april 2019 en dienden een verzoek om internationale bescherming in op 12 april 2019.

Na jullie aankomst in België zouden bendeleden nog twee of drie keer aan uw moeder gevraagd hebben waar jullie waren.

Ter ondersteuning van jullie verzoek om internationale bescherming leggen u en uw echtgenoot de volgende documenten neer: uw paspoort, het paspoort van uw echtgenoot, het paspoort van uw zoon, uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw echtgenoot, jullie huwelijksakte, Vlaamse attesten waaruit blijkt dat u en uw echtgenoot slaagden voor de cursus Maatschappelijke Oriëntatie, uw diploma en een attest van de universiteit, uw mans diploma's en een document in verband met jullie reis.

Uw schoonmoeder legde volgende documenten neer ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming: haar paspoort, haar identiteitskaart, haar huwelijksakte, en een afdruk van de Whatsappberichten die uw schoonbroer B.M.J.S. ontvangen zou hebben.

Uw schoonzus legde volgende documenten neer ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming: haar paspoort, haar identiteitskaart, haar diploma's, haar loonstrookjes en documenten van de sociale zekerheid, haar (blanco) uittreksel van het strafregister, enkele krantenartikelen, documenten waaruit blijkt dat zij in België een inburgeringscursus volgde, dezelfde afdruk van de Whatsappberichten die uw schoonbroer B.M.J.S. ontvangen zou hebben als uw moeder neerlegde, en een document met haar reisgegevens.

Op 27 juli 2019 vertrokken ook uw mans grootmoeder van moederskant, A.H.T.D.J. (CGVS (...); O.V. (...)), en zijn oom A.M.L.E. (CGVS (...); O.V. (...)) en zijn gezin uit El Salvador, omwille van andere problemen. Ze dienden op 1 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich op dezelfde asielmotieven als diegene aangehaald door uw echtgenoot baseert. Aangezien inzake het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenoot een beslissing van tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, kan er ook aan uw verzoek geen gunstig gevolg worden gegeven. De beslissing van uw echtgenoot luidt als volgt:

[idem bestreden beslissing verzoeker]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van tweede verzoekster, V.M.I.S., luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 12/04/2019

Overdracht CGVS: 12/07/2019

Op 15 oktober 2019 had u van 14u10 tot 17u50 een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk Spaans. Uw advocaat, meester Smekens loco meester Gaspard, was aanwezig gedurende heel het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een staatsburger van El Salvador. U bent op 4 juni 1991 geboren in San Salvador. U woonde met uw moeder M.D.V.I.D.R. (CGVS (...); O.V. (...)) en uw broer B.M.J.S. (CGVS (...); O.V. (...)) in Soyapango.

Uw andere broer B.M.C.E. (CGVS (...); O.V. (...)) en zijn echtgenote R.D.B.K.A. (CGVS (...); O.V. (...)) woonden samen met hun zoontje van zeven jaar, B.R.A.E. (O.V. (...)), elders in Soyapango.

De problemen voor uw familie begonnen wanneer de bende 18 in juli 2018 aan u vroeg verzorgingsmateriaal te geven, gezien u verpleegster was. U weigerde materiaal te stelen uit het ziekenhuis waar u werkte, waarna u werd bedreigd. Onder druk schafte u tot drie keer toe van uw eigen geld materiaal aan voor de bendeleden. Eind juli werd u één keer verplicht om een gewond bendelid te verzorgen. U weigerde omdat u niet het geschikte materiaal ter beschikking had. Daarna bleef de bende u om gunsten vragen.

In de eerste week van augustus 2018 kwam uw moeder het zoontje van uw broer B.M.C.E. ophalen in diens huis, toen ze schoten hoorde. Toen het weer stil was, zag ze voor het huis een dood bendelid liggen. De politie raadde haar aan te vertrekken. Daarop nam ze uw neefje mee naar haar huis.

Uw broer B.M.J.S. werd op 29 september 2018 voor het eerst benaderd. Bendeleden van 18 eisten dat hij daags nadien samen met hen zou voetballen. De volgende dag kwamen drie bendeleden naar jullie huis om hem te verplichten mee te voetballen. Na het voetballen werd hij verplicht een bendelid naar een andere wijk te vervoeren. Enkele dagen later moest hij opnieuw een bendelid vervoeren. Hij werd daartoe verplicht met een pistool. Uit vrees dat hij vaker bendeleden zou moeten vervoeren en dus als bendelid aanzien zou worden, verkocht uw broer zijn wagen enkele dagen later. Twee dagen later werd hij via Whatsapp bedreigd.

Op 8 oktober 2018 kwamen drie gewapende bendeleden van 18 naar jullie huis. Ze eisten dat uw broer de opbrengst van de verkoop van zijn wagen aan hen gaf. B.M.J.S. gaf hen zo'n duizend euro. Ze zeiden nog dat de hele familie daar binnen de 24 uur moest vertrekken, anders zouden jullie vermoord worden. Jullie doken allemaal onder bij uw oom in Merliot, aan de andere kant van San Salvador.

De dag erna had uw broer B.M.C.E. het gevoel dat hij gevolgd werd naar zijn werk. Toen hij omstreeks 17 uur terug naar huis wilde vertrekken, werd hij door twee bendeleden tegengehouden en van zijn motor geslagen. Ze waren gewapend met een vuurwapen, en bedreigden hem. Ze zeiden nog dat ze alles van hem wisten. Uw broers motor werd gestolen. Op 10 oktober 2018 nam B.M.C.E. ontslag. Vanaf november 2018 ging B.M.C.E. als carrossier aan de slag.

In die periode hoorde hij van zijn werkgever dat men meerdere keren naar hem gevraagd had. Daarom stopte uw broer B.M.C.E. begin februari 2019 ook met deze job.

Uw schoonzus R.D.B.K.A. vertelt voorts dat zij vanaf eind oktober of begin november 2018 dagelijks drie of vier dreigtelefoontjes kreeg op haar werk. Er werd haar gevraagd waar B.M.J.S. was. Daarbij werden

bedreigingen geuit aan de hele familie. In de eerste helft van november kwam er twee keer een vrouw die banden onderhield met de bende in de winkel om naar B.M.J.S. te vragen en bedreigingen te uiten. Hierdoor werd uw schoonzus overgeplaatst naar een andere winkel van hetzelfde bedrijf. Ook daar kreeg ze echter dreigtelefoontjes. Dit leidde tot haar ontslag op 28 februari 2019.

U stelt zelf nog dat u na de verhuis naar Merliot vier keer gevolgd werd wanneer u naar de bushalte stapte. Ook merkte u op dat er iemand dicht achter of naast u kwam staan wanneer u boodschappen deed. Op 18 februari 2019 spraken twee mannen u aan bij de bushalte. Ze zeiden u mee te komen naar het winkelcentrum tegenover uw werk. Daar eisten ze geld van u en vroegen ze u waar B.M.J.S. was. Ze dreigden jullie allemaal te vermoorden als u niet prijs gaf waar B.M.J.S. zich ophield. U weigerde iets over B.M.J.S. te zeggen. Daarna nam u ontslag op uw werk. Uw moeder tenslotte, verklaart dat ze gevolgd werd wanneer ze boodschappen ging doen.

Uw broer B.M.J.S. verliet El Salvador op 15 oktober 2018. De dag erna kwam hij aan in België. Hij diende een verzoek om internationale bescherming in op 6 november 2018. Op 21 maart 2019 werd hem de vluchtelingenstatus toegekend.

Zelf vertrok u op 1 april 2019 uit El Salvador, samen met uw broer B.M.C.E. en zijn gezin en uw moeder. Jullie reisden legaal met eigen paspoorten via Spanje naar België. Jullie kwamen aan op 2 april 2019 en dienden een verzoek om internationale bescherming in op 12 april 2019.

Na jullie aankomst in België zouden benedeleden nog twee of drie keer aan de moeder van R.D.B.K.A. gevraagd hebben waar jullie waren.

U legde volgende documenten neer ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming: uw paspoort, uw identiteitskaart, uw diploma's, uw loonstrookjes en documenten van de sociale zekerheid, uw (blanco) uittreksel van het strafregister, enkele krantenartikelen, documenten waaruit blijkt dat u in België een inburgeringscursus volgde, een afdruk van de Whatsappberichten die uw broer B.M.J.S. ontvangen zou hebben, en een document met uw reisgegevens.

Ter ondersteuning van hun verzoek om internationale bescherming legden uw broer B.M.C.E. en zijn echtgenote de volgende documenten neer: hun paspoorten en dat van hun zoon, hun identiteitskaarten, hun huwelijksakte, Vlaamse attesten waaruit blijkt dat zij slaagden voor de cursus Maatschappelijke Oriëntatie, hun diploma's en een document in verband met hun reis.

Uw moeder legde volgende documenten neer ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming: haar paspoort, haar identiteitskaart, haar huwelijksakte, en dezelfde afdruk van de Whatsappberichten die uw broer B.M.J.S. ontvangen zou hebben als u zelf neerlegde.

Op 27 juli 2019 vertrokken ook uw grootmoeder van moederskant, A.H.T.D.J. (CGVS (...); O.V. (...)), en uw oom A.M.L.E. (CGVS (...); O.V. (...)) en zijn gezin uit El Salvador, omwille van andere problemen. Ze dienden op 1 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich op dezelfde asielmotieven als diegene aangehaald door uw broer B.M.C.E. baseert.

Aangezien inzake het verzoek om internationale bescherming van uw broer een beslissing van tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, kan er ook aan uw verzoek geen gunstig gevolg worden gegeven. De beslissing van uw broer luidt als volgt:

[idem bestreden beslissing verzoeker]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van derde verzoekster, M.D.V.I.D.R., luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 12/04/2019
Overdracht CGVS: 12/07/2019*

Op 15 oktober 2019 had u van 9u00 tot 13u20 persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk Spaans. Uw advocaat, meester Smekens loco meester Gaspard, was aanwezig vanaf 9u29 tot aan het einde van het persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een staatsburger van El Salvador. U bent op 2 december 1967 geboren in San Salvador. U woonde met uw dochter V.M.I.S. (CGVS (...); O.V. (...)) en uw zoon B.M.J.S. (CGVS (...); O.V. (...)) in Soyapango.

Uw andere zoon B.M.C.E. (CGVS (...); O.V. (...)) en zijn echtgenote R.D.B.K.A. (CGVS (...); O.V. (...)) woonden samen met hun zoontje van zeven jaar, B.R.A.E. (O.V. (...)), elders in Soyapango.

De problemen voor uw familie begonnen wanneer de bende 18 in juli 2018 aan uw dochter, die verpleegster was, vroeg verzorgingsmateriaal te geven. Uw dochter weigerde materiaal te stelen uit het ziekenhuis waar ze werkte, waarna ze werd bedreigd. Onder druk schafte ze tot drie keer toe van haar eigen geld materiaal aan voor de bendeleden. Eind juli werd uw dochter één keer verplicht om een gewond bendelid te verzorgen. Uw dochter weigerde omdat ze niet het geschikte materiaal ter beschikking had. Daarna bleef de bende haar om gunsten vragen.

In de eerste week van augustus 2018 kwam u uw kleinzoon ophalen in zijn huis, toen u schoten hoorde. Toen het weer stil was, zag u voor het huis een dood bendelid liggen. De politie raadde u aan te vertrekken. Daarop nam u uw kleinzoon mee naar huis.

Uw zoon B.M.J.S. werd op 29 september 2018 voor het eerst benaderd. Bendeleden van 18 eisten dat hij daags nadien samen met hen zou voetballen. De volgende dag kwamen drie bendeleden naar jullie huis om hem te verplichten mee te voetballen. Na het voetballen werd hij verplicht een bendelid naar een andere wijk te vervoeren. Enkele dagen later moest hij opnieuw een bendelid vervoeren. Hij werd daartoe verplicht met een pistool. Uit vrees dat hij vaker bendeleden zou moeten vervoeren en dus als bendelid aanzien zou worden, verkocht uw zoon B.M.J.S. zijn wagen enkele dagen later. Twee dagen later werd hij via Whatsapp bedreigd.

Op 8 oktober 2018 kwamen drie gewapende bendeleden van 18 naar jullie huis. Ze eisten dat uw zoon B.M.J.S. de opbrengst van de verkoop van zijn wagen aan hen gaf. B.M.J.S. gaf hen zo'n duizend euro. Ze zeiden nog dat de hele familie daar binnen de 24 uur moest vertrekken, anders zouden jullie vermoord worden. Jullie doken allemaal onder bij uw schoonbroer in Merliot, aan de andere kant van San Salvador.

De dag erna had uw zoon B.M.C.E. het gevoel dat hij gevolgd werd naar zijn werk. Toen hij omstreeks 17 uur terug naar huis wilde vertrekken, werd hij door twee bendeleden tegengehouden en van zijn motor geslagen. Ze waren gewapend met een vuurwapen, en bedreigden hem. Ze zeiden nog dat ze alles van hem wisten. Uw zoons motor werd gestolen. Op 10 oktober 2018 nam B.M.C.E. ontslag. Vanaf november 2018 ging B.M.C.E. als carrossier aan de slag. In die periode hoorde hij van zijn werkgever dat men meerdere keren naar hem gevraagd had. Daarom stopte B.M.C.E. begin februari 2019 ook met deze job.

Uw schoondochter R.D.B.K.A. vertelt voorts dat zij vanaf eind oktober of begin november 2018 dagelijks drie of vier dreigtelefoontjes kreeg op haar werk. Er werd haar gevraagd waar B.M.J.S. was. Daarbij

werden bedreigingen geuit aan de hele familie. In de eerste helft van november kwam er twee keer een vrouw die banden onderhield met de bende in de winkel om naar B.M.J.S. te vragen en bedreigingen te uiten.

Hierdoor werd uw schoondochter overgeplaatst naar een andere winkel van hetzelfde bedrijf. Ook daar kreeg ze echter dreigtelefoontjes. Dit leidde tot haar ontslag op 28 februari 2019.

Uw dochter stelt nog dat ze na de verhuis naar Merliot vier keer gevolgd werd wanneer ze naar de bushalte stapte. Ook merkte ze op dat er iemand dicht achter of naast haar kwam staan wanneer ze boodschappen deed. Op 18 februari 2019 spraken twee mannen uw dochter aan bij de bushalte. Ze zeiden haar mee te komen naar het winkelcentrum tegenover haar werk. Daar eisten ze geld van haar en vroegen ze haar waar B.M.J.S. was. Ze dreigden jullie allemaal te vermoorden als ze niet prijs gaf waar B.M.J.S. zich ophield. Uw zus weigerde iets over B.M.J.S. te zeggen. Daarna nam ze ontslag op haar werk.

Zelf tenslotte, verklaart u dat u gevolgd werd wanneer u boodschappen ging doen.

Uw zoon B.M.J.S. verliet El Salvador op 15 oktober 2018. De dag erna kwam hij aan in België. Hij diende een verzoek om internationale bescherming in op 6 november 2018. Op 21 maart 2019 werd hem de vluchtelingenstatus toegekend .

Zelf vertrok u op 1 april 2019 uit El Salvador, samen met uw zoon B.M.C.E. en zijn gezin en uw dochter. Jullie reisden legaal met eigen paspoorten via Spanje naar België. Jullie kwamen aan op 2 april 2019 en dienden een verzoek om internationale bescherming in op 12 april 2019.

Na jullie aankomst in België zouden bendeleden nog twee of drie keer aan de moeder van R.D.B.K.A. gevraagd hebben waar jullie waren.

U legde volgende documenten neer ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming: uw paspoort, uw identiteitskaart, uw huwelijksakte, en een afdruk van de Whatsappberichten die uw broer B.M.J.S. ontvangen zou hebben.

Uw dochter legde volgende documenten neer ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming: haar paspoort, haar identiteitskaart, haar diploma's, haar loonstrookjes en documenten van de sociale zekerheid, haar (blanco) uittreksel van het strafregister, enkele krantenartikelen, documenten waaruit blijkt dat zij in België een inburgeringscursus volgde, dezelfde afdruk van de Whatsappberichten die uw broer B.M.J.S. ontvangen zou hebben als u zelf neerlegde, en een document met haar reisgegevens.

Ter ondersteuning van hun verzoek om internationale bescherming legden uw zoon B.M.C.E. en zijn echtgenote de volgende documenten neer: hun paspoorten en dat van hun zoon, hun identiteitskaarten, hun huwelijksakte, Vlaamse attesten waaruit blijkt dat zij slaagden voor de cursus Maatschappelijke Oriëntatie, hun diploma's en een document in verband met hun reis.

Op 27 juli 2019 vertrokken ook uw moeder, A.H.T.D.J. (CGVS (...); O.V. (...)), en uw broer A.M.L.E. (CGVS (...); O.V. (...)) en zijn gezin uit El Salvador, omwille van andere problemen. Ze dienden op 1 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich op dezelfde asielmotieven als diegene aangehaald door uw zoon B.M.C.E. baseert. Aangezien inzake het verzoek om internationale bescherming van uw zoon een beslissing van tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire

*beschermingsstatus werd genomen, kan er ook aan uw verzoek geen gunstig gevolg worden gegeven. De beslissing van uw zoon luidt als volgt:
[idem bestreden beslissing verzoeker]*

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekers voeren een schending aan van de volgende bepalingen:

*“- artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980;
- de formele motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980;
- de rechten van de verdediging
- het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen)
- beoordelingsfout”.*

Na een theoretische toelichting, gaan verzoekers vooreerst in de op geloofwaardigheid van de door hen aangehaalde feiten en gebeurtenissen. Zij lichten hieromtrent toe als volgt:

“B.1. Geloofwaardigheid van de gunsten en eisen van de bende ten aanzien V.M.I.S..

Er moet worden benadrukt dat de verklaringen van V.M.I.S. en M.D.V.I.D.R. absoluut coherent zijn wat het incident betreft waar er aan V.M.I.S. werd gevraagd om een bendelid die beschoten was te verzorgen tot in alle details: het aantal bendeleden, het traject de configuratie van de plaats waar zij aankwamen, de positie van de gewonde persoon, enz... tot het punt waar dit feit overtuigend is.

Het CGVS meent dat het feit dat de bende V.M.I.S. niet kwalijk nam nadat zij geweigerd heeft het bendelid te verzorgen een aanwijzing is dat er aan dit incident geen negatieve gevolgen verbonden zijn een foute interpretatie van de feiten is. V.M.I.S. heeft het bendelid wel degelijk verzorgd, maar kon beschikte niet over het materiaal om een operatie uit te voeren en de kogel uit het wond te halen.

Dit is overduidelijk bij het lezen van de notities van het persoonlijk onderhoud (pp. 12-13). Zij heeft de wonden gereinigd en ontsmet, de toestand van het bendelid geëvalueerd en de bandages vervangen. Zonder materiaal kon zij niet meer doen.

M.D.V.I.D.R. wenst te benadrukken dat zij blijkbaar slecht begrepen werd, en dat de gunsten en eisen van de bende voor medisch materiaal ongeveer simultaan begonnen zijn dan de vraag voor verzorging en dat vanaf dan alle problemen begonnen zijn. Zij bevestigt dat er eerst gevraagd werd naar materiaal en minder dan één maand na deze eisen vraag voor verzorging.

Deze eisen van de pandilla brengen verzoekers in gevaar. De vrees is dat bende de eisen steeds gaan verhogen tot het punt dat het niet meer mogelijk zal zijn om te voldoen aan hun eisen, moment waarop de situatie gevaarlijker zal worden.

De vrees is ook dat de autoriteiten er achter zouden kunnen komen dat V.M.I.S. bendeleden heeft verzorgd en hen medisch materiaal heeft geleverd, zonder begrip te tonen dat zij hiertoe gedwongen werd en dat zij om die reden ook problemen met de autoriteiten zal krijgen.

Dit is op zich al een reden om een internationale bescherming toe te kennen. Dit moet ook onderzocht worden met het cumulatief effect van de andere feiten waaraan verzoekers familie onderworpen werden.

B.2. Het vuurgevecht van augustus 2018.

Verwerende partij kan worden gevolgd wanneer zij stelt dat het louter getuige zijn van een schietpartij onvoldoende is om aanleiding te geven aan de toekenning van een internationale bescherming.

Echter is dit ook geen neutraal feit. Het blijkt dat het feit dat iemand getuige is van een criminele daad op zich het risico voor deze persoon verhoogt. Dit feit maakt ook deel uit van de ervaring van verzoeker. Het moet in overweging genomen worden om de ernst van het cumulatief effect van alle ervaren feiten te beoordelen.

Nergens haalde M.D.V.I.D.R. aan dat dit de reden zou zijn van hun vertrek.

B.3. Incidenten van 8 en 9 oktober 2018.

Wat er ook wordt gezegd over de problemen van B.M.J.S. in de bestreden beslissing kan er niet naast het feit worden gekeken dat hij erkend werd als vluchteling. Dit is het bewijs dat er wat hem betreft werd beslist dat hij aannemelijk maakt dat omwille van zijn situatie en zijn ervaring in zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. Verzoekers leggen zijn asielsdossier (verklaringen voor de DVZ en notities van zijn persoonlijk onderhoud) neer (stuk 9)

Hieruit blijkt dat hij zijn land ontvluchtte omwille van de gebeurtenis van de aanval op het huis op 8 oktober 2018.

In zijn verklaringen, afgelegd in tempore non suspecto, werd het verhuis van de hele familie naar Merliot op 9 oktober alsook het uiten van bedreigingen naar de hele familie toe en het indienen van het ontslag van zijn broer van zijn werk op Avicola reeds vermeld.

Deze elementen waaraan geloof werd gehecht door de verwerende partij in het onderzoek van zijn aanvraag versterken de geloofwaardigheid van het relaas van verzoekers op al deze elementen.

Daarenboven moet er worden opgemerkt dat het relaas van de aanval op het huis heel gedetailleerd en doorleefd is, zowel in de verklaringen van verzoekers die toen aanwezig waren als in de verklaringen van B.M.J.S. Op bijna alle punten zijn deze verklaringen totaal samenhangend.

De enige tegenstrijdigheid betreft het al dan niet duwen van de machete op de keel van M.D.V.I.D.R. M.D.V.I.D.R. ontkent dat zij zou hebben gezegd dat de machete op haar keel werd geduwd en wijt dit ofwel aan een misverstand ofwel aan een vertalingsfout. Hierbij kan ook worden opgemerkt dat M.D.V.I.D.R. duidelijk emotioneel en geagiteerd is op dit moment. De Protection Officer vermeldt dat zij aan het wenen is en alles uitbeeldt met haar handen (M.D.V.I.D.R., p. 11). Dit verhoogt het risico op misverstand.

Het gewicht dat er aan deze eventuele tegenstrijdigheid gegeven mag worden moet ook afgewogen worden tegen het tal van details en het feit dat verzoekers verklaringen en de verklaring van B.M.J.S. op alle andere punten coherent doorleefd zijn.

Wat de WhatsApp berichten betreft blijkt uit de erkenningsbeslissing van B.M.J.S. dat er toen op zijn minst het voordeel van het twijfel werd gegund om een zekere bewijswaarde te hechten aan dit stuk. Hoewel elke aanvraag op zijn eigen merites beoordeeld moet worden is het niet te rechtvaardigen dat éénzelfde stuk wel als een dienstig bewijsstuk zou worden beschouwd in het kader van een aanvraag en geen bewijswaarde zou kunnen krijgen in het kader van de beoordeling van een andere aanvrager.

Samengenomen moet de aanval van 8 oktober 2018, de aanleiding ervan en de gevolgen ervan, zijnde de verhuis van verzoekers en het ontslag van B.M.C.E. ten gevolge van deze problemen als geloofwaardig worden geacht.

Wat de verhuis betreft blijkt uit het persoonlijk onderhoud van B.M.C.E. (p. 5) dat hij wel degelijk onmiddellijk vermeldde dat hij door de situatie naar Merliot moest verhuizen. Ook R.D.B.K.A. vermeldt de verhuis naar Merliot (R.D.B.K.A., p. 5). V.M.I.S. vermeldt ook dat zij op het adres in Soyapango zijn blijven wonen tot het voorval met haar broer, in andere woorden tot 8.10.2018 (V.M.I.S., p. 5). M.D.V.I.D.R. bevestigde ook dat zij de laatste periode in Merliot moest verblijven (M.D.V.I.D.R., pp 5-6). Daarnaast blijkt in de verklaringen op de DVZ dat B.M.J.S. toen, in tempore non suspecto, ook heeft aangeduid dat verzoekers in Merliot woonden.

De verklaringen op de DVZ van verzoekers laten ook niet toe te twijfelen rond hun verhuis. Verzoekers stellen dat zij bij het administratieve gedeelte hun officieel adres hebben gegeven (het adres dat vermeld wordt op hun identiteitsdocument) maar op de vragenlijst CGVS vermelden zij allen hun verhuis naar Merliot. Hun verhuis werd dus vermeld bij de registratie van hun asielaanvraag.

Een correcte lezing van alle aanwezige informatie toont aan dat alle verzoekers in hun eigen woorden maar duidelijk hebben gesteld dat zij voor hun vertrek in Merliot verbleven.

Wat de onwetendheden van B.M.C.E. betreft over het feit of de bende 18 al dan niet actief is in de colonia waar zijn oom woonachtig is blijkt uit het gehoorverslag dat hij duidelijk gesteld heeft dat zijn oom in een privé-colonia woont waar er geen bende actief is (B.M.C.E., p. 15) wat ook door R.D.B.K.A. wordt bevestigd (R.D.B.K.A., p. 10). Het stellen dat er geen bende aanwezig is in de colonia van zijn oom kan niet worden uitgelegd als een onwetendheid en laat niet toe de geloofwaardigheid van de verhuis in vraag te stellen.

Uit de vervolgingen die verzoekers ondergingen blijkt duidelijk dat de bende 18 zich niet tevredenstelde met de verhuis van verzoekers en dat zij hen zijn blijven bedreigen en vervolgen.

Er blijkt inderdaad een tegenstrijdigheid te bestaan tussen de vragenlijst CGVS ingevuld door B.M.C.E. en het persoonlijk onderhoud van B.M.C.E. op het CGVS over het moment waarop de bende verzoeker heeft aangevallen op 9.10.2018.

Het bestaan van één tegenstrijdigheid moet uiteraard worden afgewogen met de andere elementen van het administratief dossier en de door alle verzoekers afgelegde verklaringen. Deze zijn perfect samenhangend tussen verzoekers over de gang van zaken bij het incident van 9.10.2018. (zie B.M.C.E., p. 10, p. 12, p. 13; R.D.B.K.A., pp. 13-14; V.M.I.S., p. 9; M.D.V.I.D.R., p. 12). Om die reden, en omdat het

niet uit te sluiten valt dat er een misverstand kan tussenkomen, dient er een beperkt gewicht te worden gegeven aan deze tegenstrijdigheid.

Men kan ook niet van iemand verwachten dat hij op alle datums waar er iets overkwam een dag van de week kan plakken. Zeker gezien de perfecte chronologische coherentie tussen de verklaringen van alle verzoekers.

Waar verwerende partij stelt dat het ongeloofwaardig is dat bendeleden op de vlucht zouden slaan omwille van de aanwezigheid van omstaanders, verduidelijkt B.M.C.E. dat er tientallen mensen aanwezig waren gezien het sluitingsuur was van de bedrijven en dat zij tussenkwamen. Dat in dit context bendeleden op de vlucht slaan is niet ongeloofwaardig.

Dat iedere verzoeker de gebeurtenissen met zijn eigen woorden beschrijft en dat er soms verschillen kunnen zijn in de detaillering ervan is ook geen reden om geen geloof te hechten aan een relaas.

Het relaas is niet ongeloofwaardig omwille van het feit dat V.M.I.S. en B.M.C.E. de inhoud van de boodschap anders beschrijven. Zeker aangezien V.M.I.S. niet aanwezig was en de inhoud ervan enkel van horen zeggen kent.

Dat B.M.C.E. niet aanwezig was tijdens de aanval van 8.10.2018 neemt niet weg dat er tijdens het voorval van 9.10.2018 direct naar zijn familie werd verwezen. Dit samengenomen met het feit dat dit incident de dag na 8.10.2018 plaatsvindt laat toe te besluiten dat er een verband is tussen het incident van 8.10.2018 en 9.10.2018.

Dit incident kan niet worden beschouwd als een geïsoleerd incident maar neemt plaats in een continuüm van bedreigingen en incidenten.

Het incident van 9.10.2018 is geloofwaardig.

B.4. Incidenten op het werk van B.M.C.E. in Merliot.

B.M.C.E. heeft in zijn persoonlijk onderhoud steeds gesteld dat hij is beginnen werken in december (B.M.C.E. p. 7, p. 13) nadat hij de pastoor heeft leren kennen in november (B.M.C.E. p. 10). ER is geen enkel tegenstrijdigheid wat de begindatum betreft. Wat de einddatum betreft stelt B.M.C.E. dat hij tot januari-februari heeft gewerkt (p. 10), begin februari (p. 14). Pagina 13 van de notities van het persoonlijk onderhoud komt inderdaad de datum van begin januari terug. Dit is een fout.

Opnieuw moet het bestaan van dit element afgewogen worden met de andere elementen van het administratief dossier en de verklaringen van verzoekers. Zie in dit verband o.a. de verklaringen van V.M.I.S. (V.M.I.S. p. 9).

Hoewel B.M.C.E. niet precies kan zeggen wanneer zijn baas hem inlichtte dat bendeleden langskwamen met vragen over hem, moet er worden aangenomen dat hij heeft gesteld dat zijn werk evolueerde en dat hij soms op de computer werkte, en dat hij stelt dat zijn baas hem dit in januari moet hebben gezegd aangezien hij met de computer werkte (B.M.C.E., p. 14).

Hij kan ook stellen dat het personen waren die niet getatoeëerd zijn en geen specifieke kleren dragen, een man en een vrouw (B.M.C.E. p. 14). Dit toont aan dat hij wel informatie heeft gezocht over wie die personen zijn en ermee met zijn baas heeft gesproken. Dat hij met hem niet meer kon spreken is omdat hij geen hechte vertrouwensrelatie had met die persoon die hij pas recent had ontmoet, wat geloofwaardig is in de Salvadoraanse context.

V.M.I.S. betwist dat zij telefoontjes heeft vermeld in verband met B.M.C.E.. Dit is mogelijk te wijten aan een misverstand.

B.5. Incidenten op de werkplaats van R.D.B.K.A..

Waar verwerende partij meent dat een vervolgcampagne van de bende op zich ongeloofwaardig is omdat dit inefficiënt en kostbaar zou zijn is dit een pure opinie. De beschikbare informatie toont aan dat zo'n vervolgcampagnes niet onwaarschijnlijk zijn en effectief uitgevoerd worden door de bende in El Salvador. Dit motief is helemaal niet gestaafd en puur subjectief.

Hoewel R.D.B.K.A. op de DVZ niet expliciet melding heeft gemaakt van telefoontjes op het werk kan zij wel worden gevolgd wanneer zij stelt dat er haar gevraagd wordt om haar relaas kort uiteen te zetten zonder detaillering. Zij heeft vermeld dat zij op haar werk nog steeds bedreigd werd.

Het verschil tussen bendeleden en mensen die in opdracht van de bende worden gestuurd is eerder conceptueel. Beiden kunnen als bendeleden worden beschreven.

Men zou de term "bendelid" ook kunnen gebruiken voor de personen die zichtbare kenmerken hebben van de bende op vlak van tatoeage en kledij. Beide zijn correct. Aangezien er met vertaling wordt gewerkt kan er niet worden nagegaan welk woord zij exact gebruikte en hoe zij vertaald werd, zeker op de DVZ waar parafrazeren voorkomt. R.D.B.K.A. heeft nooit op de DVZ gezegd dat er getatoeëerde bendeleden naar haar winkel kwamen maar wel normale mensen die door de bende werden gestuurd.

B.M.C.E. is op de hoogte van de bezoeken in de winkel. Wanneer hij over de feiten die aan R.D.B.K.A. overkwamen wou spreken werd hem gezegd dat dit met R.D.B.K.A. besproken zal zijn (B.M.C.E. p. 10):

[Notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, stuk 4, p. 10]

Ook over welk familielid van R.D.B.K.A. aangesproken werd moet er worden vermeld dat, indien er een misverstand plaatsvond tijdens het persoonlijk onderhoud, R.D.B.K.A. dit onmiddellijk rechtzette door te vermelden dat haar moeder nooit een direct contact heeft gehad met een bendelid, wel haar broer (R.D.B.K.A., p. 5)

B.6. Incidenten ten aanzien van V.M.I.S. na 8.10.2018.

V.M.I.S. kan inderdaad niet met zekerheid stellen dat de rode auto die haar volgde dezelfde auto is dan de auto waarmee de bende B.M.C.E. volgde. Zij kan wel vaststellen dat dit ook een rode auto is met getinte ramen. Gezien de opeenvolging van de gebeurtenissen dat verzoekers meemaakten is het niet onredelijk te denken dat het dezelfde auto is. Op zich is dit ook niet een doorslaggevend element. Ook al zou het een andere wagen zijn blijft dat zij heeft opgemerkt dat dezelfde wagen haar regelmatig volgde toen zij naar haar werk ging. Ook is er niemand uitgestapt uit de wagen, is het feit dat zij meermaals gevolgd werd een aanwijzing dat zij in de gaten wordt gehouden.

V.M.I.S. haalt aan dat iemand inderdaad dicht bij haar in de file ging staan. Zij verklaart echter ook dat dezelfde persoon haar naar het winkelcentrum meenam en haar daar heeft bedreigd en gevraagd over B.M.J.S.

Waar verwerende partij meent dat zij geen geloof aan dit incident hecht gezien een vervolgcampagne van de bende op zich ongeloofwaardig is omdat dit inefficiënt en kostbaar zou zijn kan worden herhaald dat dit een pure opinie. De beschikbare informatie toont aan dat zo'n vervolgcampagnes niet onwaarschijnlijk zijn en effectief uitgevoerd worden door de bende in El Salvador.

Dit motief is helemaal niet gestaafd en puur subjectief.

Dat het niet geloofwaardig is dat V.M.I.S. de informatie dat B.M.J.S. in België is niet doorgaf aan de bende is ook een pure subjectieve opinie. Verzoekers stellen dat hun situatie nog erger zou zijn moest de bende weten dat B.M.J.S. uit het land was gevlucht omdat zij zich dan tegen de overblijvende familieleden zouden richten. Deze informatie wordt ook bevestigd door de Coi Focus over de veiligheidssituatie. Het louter hebben van een familielid in het buitenland houdt een risico in als de informatie door de bende bekend is en de familieleden van personen die gevisieerd worden kunnen op hun beurt het doelwit worden van mishandelingen van de bende. De subjectieve opinie van het CGVS wordt door de beschikbare informatie over El Salvador tegengesproken.

7. Situatie van de vader/stiefvader/echtgenoot/schoonvader van verzoekers.

M.D.V.I.D.R. heeft uitgelegd dat er twee redenen waren waarom haar echtgenoot niet naar België is gekomen. Ten eerste omwille van een tekort aan financiële middelen. Ten tweede omdat hij zijn zieke moeder niet wou achterlaten.

Daarnaast werd er ook uitgelegd dat hij niet op een vaste plaats werkt.

Er werd hieraan bijgevoegd dat hij momenteel ook niet meer op een vaste plaats woont, uit angst het slachtoffer te worden van de bende.

* * *

Om al deze redenen moet het relaas van verzoekers als geloofwaardig worden geacht.

Verwerende partij meent dat verzoekers handelingen de geloofwaardigheid van hun vrees voor gedwongen rekrutering door de bende ondermijnt."

Verzoekers wijzen tevens op de noodzaak om het risico in geval van terugkeer te objectiveren en op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Zij stellen dat in de context van El Salvador het gegeven dat men slachtoffer is van de bendes en hun praktijken, een zwaarwichtig feit is dat een gegronde vrees met zich meebrengt en een reëel risico inhoudt om het slachtoffer te worden van erge mensenrechtenschendingen, met name een schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM, zonder dat er een bescherming door de nationale autoriteiten beschikbaar is.

Verzoekers benadrukken dat zij geloofwaardig zijn wanneer zij stellen dat zij reeds het slachtoffer waren van bedreigingen.

De ernst van de incidenten die zij ondergingen in El Salvador en de impact ervan kan onmogelijk onderschat worden en moet in overweging worden genomen.

Verzoekers verwijzen in deze naar artikel 48/3, § 2, eerste lid, en artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Aangezien hun verklaringen aantonen dat zij reeds slachtoffer waren van afpersing en bedreigingen vanuit de 'pandilla', moet worden vermoed dat deze bedreigingen opnieuw zullen plaatsvinden in geval van terugkeer. Dit is te meer het geval nu uit objectieve informatie over de situatie in El Salvador blijkt dat deze gebeurtenis een groot risico op toekomstige vervolging met zich meebrengt. De gebeurtenis situeert zich immers in de algemene context in El Salvador, zoals deze blijkt uit de COI Focus "El Salvador: Situation securitaire" van Cedoca van 15 juli 2019, die wordt gekenmerkt door een heel hoog niveau van geweld als gevolg van een gewapende strijd tussen bendes (de mara's of pandilla's) onderling en tussen de

bendes en de veiligheidsdiensten (politie en leger) waardoor El Salvador door talrijke gezaghebbende organisaties en bronnen wordt beschouwd als een van de meest gewelddadige landen ter wereld.

Verzoekers menen tevens dat zij deel uitmaken van enkele risicocategorieën die een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van bendegerelateerd geweld, zoals deze worden vermeld in voormelde COI Focus, die zelf citeert uit de UNHCR “*Eligibility Guidelines – El Salvador*” van 2016. Verzoekers hebben een risicoprofiel gezien zij (i) familielid zijn van iemand die in het buitenland verblijft, (ii) familielid zijn van iemand die door de bende werd vervolgd en zelf werden vervolgd om deze redenen, ook toen zij een nieuw leven probeerden op te bouwen, (iii) tweede verzoekster een risicovol beroep heeft, zijnde verpleegster, en zich ten dienste moet stellen van de bende.

Verder betogen verzoekers, onder citering van voormelde COI Focus, dat de organisatie van de bendes maakt dat informatie over personen die bij bendes in een negatief daglicht staan, wordt bewaard en in sommige gevallen ook wordt verspreid naar leden van dezelfde bende in andere wijken. Dit heeft tot gevolg dat wie verhuist of zich als nieuwkomer in een wijk vestigt, mogelijk het voorwerp uitmaakt van een onderzoek door de heersende bende, die de situatie van deze persoon checkt bij de bendeleden van de kolonie van oorsprong van de betrokkene. Eens men dus bij een bende als individu in een negatief daglicht komt te staan, is de kans dan ook reëel dat deze informatie bewaard wordt en in geval van terugkeer naar El Salvador, van zodra men in contact komt met leden van diezelfde bende, boven komt drijven. Verzoekers verwijzen in dit opzicht ook naar en citeren uit objectieve landeninformatie, met name de COI Focussen “*Salvador: Retour au pays des ressortissants*” van Cedoca van 12 juli 2019 en 9 januari 2020 met betrekking tot de risico's voor terugkeerders, en menen dat deze informatie bevestigt dat personen die eerder problemen ondervonden met bendeleden, een groot risico lopen om in geval van terugkeer opnieuw ernstige problemen te ondervinden. Deze informatie wordt ook bevestigd door UNHCR, het UN Human Rights Council, het Immigration and Refugee Board of Canada en Human Rights Watch. Verzoekers menen dat, in het licht van de aangehaalde informatie, dan ook kan worden aangenomen dat zij een groot risico lopen om in geval van terugkeer de gevolgen te ondervinden van het feit dat zij nalieten de aan de bende verschuldigde som te betalen. Het is dan ook absoluut geen optie om naar El Salvador terug te keren, rekening houdende met het bestaan van dit risico.

Verzoekers wijzen tevens op het bestaan van andere elementen. Ze benadrukken de nood aan een toekomstgericht onderzoek en het in overweging nemen van het cumulatief effect van alle persoonlijke omstandigheden. Zij stellen dat uit de algemene informatie blijkt dat een terugkeer naar El Salvador een complex gegeven is dat door verschillende factoren kan worden beïnvloed, waaronder het profiel van verzoekers. Verzoekers verwijzen hierbij naar niet-nader gespecificeerde rechtspraak van de Raad. Op basis hiervan dient te worden opgemerkt dat het bestaan van een risicoprofiel van invloed kan zijn over de beoordeling van het risico in geval van terugkeer. Hoe hoger het risicoprofiel, hoe ruimer het “*voordeel van de twijfel*” toegepast moet worden, aldus verzoekers.

Onder verwijzing naar voormelde COI Focussen van 12 juli 2019 en 9 januari 2020 inzake de risico's voor terugkeerders naar El Salvador, menen verzoekers nog dat hun verblijf in het buitenland *an sich* eveneens aanleiding geeft tot een verhoogd risico om bij terugkeer als welvarend te worden beschouwd en het slachtoffer te worden van afpersing en de daarmee vaak gepaard gaande gewelddaden. Enkel het IOM meldt dat zij geen weet hebben van personen die na terugkeer problemen ondervonden met de bendes maar geeft wel toe dat de ondersteuning ingewikkeld is aangezien er regio's zijn die zo onveilig zijn dat zij er zich niet verplaatsen. Daarboven stelt het IOM dat zij geen informatie bijhouden in verband met de veiligheidssituatie van terugkeerders. Dit is omdat vrijwillige terugkeer met ondersteuning enkel gebeurt voor gevallen waar het bestaan van een veiligheidsrisico onderzocht werd en er besloten werd dat er geen veiligheidsrisico bestond. Andere experts en onderzoekers stellen dat terugkeerders zich in dezelfde situatie zullen bevinden als andere Salvadoranen, doch er bestaat wel een verhoogd risico indien de koopkracht verbeterd is. Dit wordt tevens bevestigd door Human Rights Watch (verzoekschrift, stuk 4). Verzoekers achten deze informatie verder niet tegenstrijdig met de andere informatie die stelt dat het doorslaggevend risicoverhogend element de perceptie is, in hoofde van de bendeleden die in de wijk van herinstallatie actief zijn, dat de persoon economische middelen heeft. Deze perceptie bestaat frequent wanneer iemand uit het buitenland komt en/of er familieleden heeft, wat het geval is voor verzoekers. Verzoekers citeren nog uit en verwijzen naar de voormelde COI Focus van 9 januari 2020 ter bevestiging van dit betoog en informatie van Human Rights Watch (verzoekschrift, stuk 4) en “*de speciale rapporteur van de Verenigde Naties over Mensenrechten*”. Volgens verzoekers moet op basis van de aangehaalde informatie worden besloten dat zij verschillende kenmerken vertonen op basis waarvan zij als risicopersonen dienen te worden beschouwd in geval van terugkeer naar El Salvador. Op grond van het

cumulatief effect van deze risicofactoren concluderen verzoekers dat zij een risico op vervolging of op ernstige schade in geval van terugkeer voldoende aannemelijk hebben gemaakt.

Voorts halen verzoekers landeninformatie aan van UNHCR, Cedoca en Human Rights Watch, waaruit volgens hen blijkt dat de Salvadoraanse autoriteiten ofwel niet in staat zijn ofwel niet bereid zijn om een daadwerkelijke bescherming te bieden aan de personen die slachtoffer zijn van de bendes. In die optiek betogen verzoekers dat ook een hervestiging op een andere locatie in El Salvador geen veiligheid kan bieden. Aangezien zij niet behoren tot de hogere sociale klassen, maar tot de middenklasse, zijn zij niet in staat zich op een plaats te vestigen waar de bendes niet aanwezig zijn (beveiligde wijken). Bij hun verhuis naar Merliot konden verzoekers niet ontsnappen aan de bedreigingen van de bende. Bij een hervestiging zullen verzoekers het voorwerp vormen van een onderzoek door de daar aanwezige bendeleden. Verzoekers citeren uit landeninformatie van Human Rights Watch (verzoekschrift, stuk 4) die volgens hen bevestigt dat interne hervestiging uiterst moeilijk en gevaarlijk is. Zij zijn dan ook van mening dat de specifieke gebeurtenissen die zij ondergingen in El Salvador ertoe leiden dat zij in geval van terugkeer naar dat land een reëel risico lopen om als gevolg hiervan vervolgd of ernstig geschaad te worden, zonder dat zij zich elders in hun land van herkomst aan dit gevaar kunnen onttrekken.

Verzoekers zijn het verder niet eens met de stelling van de commissaris-generaal dat de achtergrond van de vervolgingsfeiten die zij vrezen veeleer economisch, en geenszins politiek, van aard is waardoor er geen band zou bestaan met het Vluchtelingenverdrag. Zij benadrukken dat een verband met het Vluchtelingenverdrag werd aanvaard omdat B.M.J.S. als vluchteling erkend werd.

Zij benadrukken dat zij als familieleden van iemand die verzet vertoonde tegen de bende ook zullen worden gezien als personen die een vorm van verzet plegen tegen de bende als semi-autoriteiten in hun regio van herkomst. Verzoekers verwijzen naar artikel 48/3, § 4, e), van de Vreemdelingenwet voor wat betreft het begrip 'politieke overtuiging' en artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, waaruit blijkt dat vervolging of ernstige schade kan worden veroorzaakt door niet-overheidsactoren. Zij stellen dat uit verschillende bronnen blijkt dat de bendes in El Salvador niet als louter gemeenrechtelijke criminele actoren opereren, maar dat zij wel degelijk de voorbije jaren in grote mate gepolitiseerd zijn en als een parallelle autoriteit, naast de staat, functioneren. Huns inziens vormen de bendes in El Salvador zonder enige twijfel een actor bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet. Met verwijzing naar landeninformatie en de richtlijnen van UNHCR betogen verzoekers dat een vorm van verzet tegen deze autoriteit wel degelijk de uiting vormt van een politieke overtuiging, met name het standpunt dat men de bendes niet in deze positie wil bestendigen. De vervolging door de bende die verzoekers vrezen, is in wezen geen vervolging om louter economische of criminele redenen, maar kan in de hierboven geschetste context in El Salvador wel degelijk als een vervolging opgevat worden, die het gevolg is van een (politieke) verzetsdaad ten opzichte van de autoriteit van de bende. Verzoekers vrezen wel degelijk vervolging omwille van hun politieke overtuiging, in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

Zo niet menen verzoekers minstens deel uit te maken van een sociale groep van "*personen die omwille van hun familieband met iemand die door de bende vervolgd wordt omwille van zijn weigering om met hen samen te werken*". Dit vormt een fundamenteel kenmerk van de identiteit van verzoekers dat zij niet hebben gekozen en niet kunnen opgeven.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, wijzen verzoekers op de interpretatie van het begrip door het Hof van Justitie in de zaak Diakité en het standpunt van de advocaat-generaal en het UNHCR dat geformuleerd werd in deze zaak. Verzoekers merken verder op dat de COI Focus over de veiligheidssituatie in El Salvador een compilatie bevat van uiteenlopende analyses over de aard van het geweld maar dat er geen specifieke analyse wordt gemaakt van de kwalificatie van deze situatie ten opzichte van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal van oordeel is dat er geen gewapend conflict is in El Salvador.

Onder verwijzing naar landeninformatie (verzoekschrift, stukken 5-6) wijzen verzoekers erop dat de veiligheidssituatie, de tactieken, strategieën en doelwitten van de bendes in El Salvador na 2015 sterk evolueerden. Daar waar zij vroeger voornamelijk criminele doelen hadden, blijkt dat zij nu ook politieke ambities hebben en controle wensen te hebben over regio's en gebieden en vooral bevolkingen. Zij zijn ook de directe strijd aangegaan met de officiële veiligheidsdiensten van het land. Als reactie hebben de autoriteiten steeds meer het leger ingezet tegen de bendes en hebben ze de grondwettelijke vrijheden op algemene wijze beperkt. Dit brengt verschillende instanties tot de conclusie dat de veiligheidssituatie in El Salvador is geëvolueerd van wijdverspreide criminaliteit naar een gewapend conflict tussen de bendes

onderling en tussen de bendes en de overheid. De bendes in El Salvador hebben een zekere organisatie, er wordt geschat dat er 60.000 leden zijn die toegang hebben tot wapens die gebruikt worden in gewelddadige acties tegen de bevolking enerzijds en de overheid anderzijds, en de ambitie hebben om territorium en bevolkingen te controleren. Het niveau van geweld is hetzelfde als dat in bepaalde conflictzones, of zelfs hoger. Dit wordt unaniem erkend door alle gebruikte bronnen, los van de kwalificatie die wordt gegeven aan de veiligheidssituatie. Het niveau van geweld heeft ook diepgaande gevolgen op het publiek leven, van beperkingen in mobiliteit van burgers tot een groot aantal gedwongen verplaatsingen (jaarlijks 4 à 5% van de bevolking). Volgens de Salvadoraanse minister van Defensie (*ibid.*, stuk 7) is er in het land een gewapend conflict van lage intensiteit omwille van de constante confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en de criminele structuren. Verzoekers wijzen verder op informatie van het GIWPS (*ibid.*, stuk 8) dat stelt dat er ernstige aanwijzingen zijn om te besluiten dat ook in het internationaal humanitair recht de situatie als een gewapend conflict moet worden gekwalificeerd.

Gelet op het bestaan van hoge aantallen slachtoffers, het inzetten van het leger tegen de bendes, de gebruikte strategieën en tactieken van zowel de bendes als de overheid, het niveau van organisatie van de bendes, hun effectieve territoriale controle, de impact van de veiligheidssituatie op het leven van de burgers en op het publiek leven in het algemeen, moet er volgens verzoekers worden besloten dat er in El Salvador een conflict plaatsvindt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. De ernst van het geweld in El Salvador wordt gedocumenteerd in de door de commissaris-generaal neergelegde informatie. El Salvador is één van de gevaarlijkste landen ter wereld, waarschijnlijk het gevaarlijkste land ter wereld. Niemand, behalve de hoogste sociale klassen, kan aan de invloed en de gewelddaden van de bendes ontsnappen.

Verzoekers zijn ervan overtuigd dat zij persoonlijke omstandigheden kunnen invoeren die het risico om het slachtoffer te worden van het bendege geweld in El Salvador verhogen. Zij behoren immers niet tot de hogere klassen. Zij hebben het land verlaten en zullen door de bendes worden onderzocht in geval van terugkeer, wat waarschijnlijk andere omstandigheden aan het licht zal brengen, zoals het feit dat zij in het buitenland verbleven wat al de indruk zal geven dat zij over voldoende financiële middelen beschikken. Dit zal van hen een doelwit maken voor afpersing en het daarmee gepaard gaande geweld. Zij waren eerder al het slachtoffer van de bendes in El Salvador en weigerden zich aan te sluiten. Zij zijn familielid van iemand die legaal in het buitenland verblijft. Tweede verzoekster is verpleegster.

Verzoekers menen dan ook dat hen de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend op basis van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegen verzoekers volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- de COI Focus "*Salvador: Retour au pays des ressortissants*" van 12 juli 2019 (stuk 3);
- het rapport "*Deported to danger: United States deportation policies expose Salvadorans to death and abuse*" van februari 2020 (stuk 4);
- het artikel "*Political refugees from El Salvador: Gang politics, the state and asylum claims*" van P.J. McNamara in het Refugee Survey Quarterly n° 36 van 2017 (stuk 5);
- het "*Rapport de la Rapporteuse spéciale sur les droits de l'homme des personnes déplacées dans leur propre pays concernant sa visite en El Salvador*" van de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties van 23 april 2018 (stuk 6);
- het artikel "*La fiera armada de El Salvador condena el asesinato de cuatro militares*" van La Vanguardia van april 2019 (stuk 7);
- het rapport "*Gang violence as armed conflict: A new perspective on El Salvador*" van GIWPS van november 2018 (stuk 8);
- het administratief dossier van B.M.J.S. (stuk 9).

2.1.3. In een aanvullende nota van 4 december 2020 brengt de commissaris-generaal de COI Focus "*El Salvador: Situation Sécuritaire*" van Cedoca van 12 oktober 2020 ter kennis.

2.2. De Raad onderzoekt de verzoeken om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift onder meer aan dat zij in hun land van herkomst bedreigd werden door de bende M18 omwille van de problemen die hun (schoon)broer B.M.J.S. respectievelijk zoon kende met deze bende. De Raad stelt vast dat de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers onder meer werden afgewezen omdat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers' verklaringen over het door hen aangevoerde incident op 8 oktober 2018, waarbij drie bendeleden naar het huis van derde verzoekster kwamen en hierbij de hele familie bedreigden om de regio te verlaten, waarop de familie de volgende dag naar Merliot verhuisde.

De Raad stelt vast dat de (schoon)broer respectievelijk zoon van verzoekers, B.M.J.S. door de commissaris-generaal werd erkend als vluchteling op 21 maart 2019. Uit het administratief dossier van B.M.J.S., dat door verzoekers in hun verzoekschrift ter kennis werd gebracht (verzoekschrift, stuk 9), blijkt dat B.M.J.S. zich in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming beriep op dezelfde asielmotieven als verzoekers, zijnde dat hij bedreigd werd door bendeleden van M18 omdat hij weigerde hen te vervoeren en dat op 8 oktober 2019 drie bendeleden het huis van derde verzoekster binnenvielen en de familie bedreigden, waarop de familie de volgende dag naar Merliot verhuisde en B.M.J.S. kort nadien, op 25 oktober 2019, het land verliet.

De beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus in hoofde van verzoekers (schoon)broer respectievelijk zoon betreft dan ook een relevant element in de beoordeling van verzoekers' vluchtmotieven, omdat uit bovenstaande blijkt dat de bestreden beslissingen verzoekers confronteren met de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan het incident op 8 oktober 2019, terwijl uit de beslissing in hoofde van B.M.J.S. kan worden afgeleid dat hij zich beriep op dezelfde feiten.

De Raad stelt evenwel vast dat uit het administratief dossier niet kan blijken op welke gronden B.M.J.S. als vluchteling werd erkend, noch kan uit de gegevens in het administratief dossier blijken dat er een heroverweging van de beslissing van de broer B.M.J.S. heeft plaatsgevonden of wordt overwogen.

De Raad acht voormelde informatie noodzakelijk, gezien gezinsleden louter door hun verwantschap met de vluchteling normaal gezien op zodanige wijze kwetsbaar zijn voor daden van vervolging dat zulks een grond voor de toekenning van de status van vluchteling zou kunnen vormen (Richtlijn 2011/95/EU, overweging 36). In dit opzicht wordt de commissaris-generaal niet bijgetreden waar hij stelt dat de aanval op 8 oktober 2019 zich hoofdzakelijk op B.M.J.S. richtte, gezien uit de verklaringen van B.M.J.S. en verzoekers duidelijk blijkt dat de bende M18 de hele familie bedreigde.

Vermits de commissaris-generaal in de respectievelijke beslissingen van verzoekers en B.M.J.S. schijnbaar tot tegengestelde besluiten is gekomen, nu het verzoek om internationale bescherming van verzoekers (onder meer) wordt afgewezen omdat geen geloof kan worden gehecht aan de door hen aangehaalde vervolgingsfeiten op 8 oktober 2019, daar waar blijkt dat B.M.J.S. erkend werd als vluchteling en uit de beschikbare verklaringen blijkt dat hij zich op dezelfde feiten heeft beroepen en dat zijn familie tevens het slachtoffer werd van deze vervolgingsfeiten.

Dat de motieven die zijn opgenomen in de bestreden beslissingen *prima facie* pertinent en terecht lijken te zijn, lijkt eveneens afbreuk te doen aan zowel de ernst, de geloofwaardigheid als de gegrondheid van de verklaarde vrees voor vervolging van B.M.J.S. Bijgevolg lijkt het gegeven dat verzoekers' (schoon)broer respectievelijk zoon (nog steeds) erkend is als vluchteling onverenigbaar met de inhoud van de in de bestreden beslissingen opgenomen motieven.

Het is de Raad te dezen onmogelijk een zicht te krijgen op de redenen waarom verzoekers' problemen en vrees, dit in tegenstelling met deze van B.M.J.S., ongelooftwaardig zijn.

Gezien de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg worden de bestreden beslissingen overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 april 2020 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP